

- upphäva tribunalens dom,
- pröva målet i sak och ogiltigförklara förordning 397/2004 ⁽¹⁾ eller återförvisa målet till tribunalen för ett avgörande i sak av ansökan om ogiltigförklaring, och
- förplikta rådet att ersätta sökandenas kostnader för överklagandet och för förfarandet inför tribunalen.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför följande grunder till stöd för sitt överklagande.

- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att sökanden inte längre har något intresse när det gäller den andra och den tredje grunden. När domstolen bedömer om sökanden fortfarande har ett intresse i saken måste den beakta all bevisning och alla uppgifter inför den och göra en helhetsbedömning. Felen i rådets beräkningar av dumpningsmarginalen beror på metoden och kan även uppkomma i framtiden.
- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den, utan att vederbörligen (i vissa fall inte alls) besvara sökandens argument, fann att EU:s industri övergång till tillverkning av ett dyrare segment på EU:s marknad för sänglinne och den ökade importen till EU av sänglinne från turkiska tillverkare med förbindelser till EU:s industri, inte bröt orsakssambandet mellan den påstådda dumpningen och den påstådda materiella skadan för EU-industrin. Dessutom grundar sig tribunalens slutsatser på en snedvridning av de omständigheter som det redogjorts för i förordning 397/2004 och en felaktig rättslig kvalificering av omständigheterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 397/2004 av den 2 mars 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan (EUT L 66, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Pitești (Rumänien) den 27 februari 2017 – SC Cali Esprou SRL mot Administrația Fondului pentru Mediu

(Mål C-104/17)

(2017/C 168/29)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Pitești

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Cali Esprou SRL

Motpart: Administrația Fondului pentru Mediu

Tolkningsfråga

Kan artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall ⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för att en EU-medlemsstat antar bestämmelser enligt vilka den ekonomiska aktör som släpper ut förpackade varor och förpackningar på den inhemska marknaden, men som inte ändrar varorna eller förpackningarna, utan enbart avyttrar dem i samma form till en ekonomisk aktör som i sin tur avyttrar dem till slutkonsumenten, ska betala en *skatt* vars storlek fastställs per kilogram (kg) utifrån skillnaden mellan å ena sidan kvantiteterna av förpackningsavfall motsvarande minimimålen för återvinning eller förbränning i förbränningsanläggningar med energiåtervinning och återvinning med materialutnyttjande och å andra sidan kvantiteterna av förpackningsavfall som faktiskt har återvunnits eller förbränts i förbränningsanläggningar med energiåtervinning och återvunnits med materialutnyttjande?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 1994, s. 10, svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 266)